

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/381/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113213618
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113213618.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Romana Tichého v právnej veci navrhovateľa: H. J., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XX, B., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Mendel, Mestická, Slovíková, s.r.o., so sídlom Ulica Hollého 371/31, Žilina, proti odporkyni: H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. P. X, B., o určenie výživného na plnoleté dieťa, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 7C/127/2013-78 zo dňa 24. júla 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že odporkyňa j e p o v i n n á platiť navrhovateľovi výživné v sume 100,- Eur mesačne s účinnosťou od 24.4.2013 vždy do 15. dňa príslušného mesiaca k rukám navrhovateľa.

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 24.4.2013 do 31.7.2013 v sume 161,67 Eur p o v o ľ u j e odporkyni splácať v mesačných splátkach spolu s bežným výživným vo výške 15,- Eur, počnúc právoplatnosťou rozsudku až do úplného zaplatenia nedoplatku pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

Vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť platiť navrhovateľovi výživné vo výške 70,- Eur mesačne, s účinnosťou od 24.4.2013, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca k rukám navrhovateľa. Zameškané výživné za obdobie od 24.4.2013 do 31.7.2013 vo výške 64,51 Eur povolil odporkyni splácať v mesačných splátkach po 10,- Eur spolu s bežným výživným, s prvou splátkou nasledujúcou v mesiaci po právoplatnosti rozsudku až do úplného uhradenia pod stratou výhody splátok. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Vychádzal zo zistenia, že doposiaľ nebolo rozhodované o vyživovacej povinnosti odporkyne (matky navrhovateľa). Manželstvo odporkyne a otca navrhovateľa bolo rozvedené v roku 2000. Výživné otca voči navrhovateľovi bolo naposledy stanovené rozsudkom zo dňa 31.5.2010 vo výške 100,- Eur mesačne. Navrhovateľ a odporkyňa nežijú od októbra 2012 v spoločnej domácnosti. Došlo medzi nimi k nedorozumeniam zapríčineným nadviazaním známosti odporkyne s mužom. Navrhovateľ sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti k svojej starej matke, s ktorou aj býva. Ďalej okresný súd vychádzal z toho, že navrhovateľ je študentom Dopravnej akadémie Žilina, a to v školskom roku 2012/2013 bol žiakom 3. ročníka, uvedené štúdium je štvorročné s maturitou. Navrhovateľ má štandardné náklady na stravu, školu, cestovné, oblečenie, hygienu. U odporkyne mal okresný súd preukázané, že je zamestnaná v Základnej umeleckej škole- hudobnom odbore ako pedagóg, jej čistá mzda v mesiaci máj 2013 dosahovala sumu 479,95 Eur. Zároveň však prihliadal na jej vyjadrenie na pojednávaní, že jej mesačný príjem môže dosahovať výšku 600,- Eur mesačne,

nakoľko si privyrába popri svojom hlavnom zamestnaní. Z takéhoto príjmu uhradza zálohové platby za užívanie bytu vo výške 261,31 Eur, zálohové platby za elektrinu 30,- Eur, koncesionárske poplatky 4,64 Eur a preddavkové platby za plyn vo výške 10,- Eur. Na základe takto zisteného skutkového stavu okresný súd dospel k záveru, že vyživovacia povinnosť odporkyne voči navrhovateľovi trvá, lebo tento napriek tomu, že dosiahol plnoletosť, nie je ešte schopný samostatne sa živiť a sústavne sa pripravuje na ďalšie povolanie štúdiom na strednej škole. Odporkyňa okrem sumy 50,- Eur mesačne navrhovateľovi iné plnenia neposkytuje. Zohľadnil, že vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi majú obaja rodičia, nielen odporkyňa ale aj otec, ktorému bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 100,- Eur mesačne. Vychádzajúc z príjmu matky a deklarovaných nákladov navrhovateľa ustálil vyživovaciu povinnosť odporkyne sumou 70,- Eur mesačne. Konštatoval, že úvery, ktoré odporkyňa spláca, si brala v období, keď žila v spoločnej domácnosti s navrhovateľom a jej matkou a slúžili na zabezpečenie spoločných potrieb. Nemožno tak hovoriť o nezodpovednom prístupe odporkyne a požadovať od nej, aby tieto úvery nesplácala, aj keď vyživovacia povinnosť má prednosť pred ostatnými výdavkami. Pri vyčíslení nedoplatku na výživnom zohľadnil výšku súm, ktoré odporkyňa navrhovateľovi dobrovoľne na výživnom uhradila.

Rozhodnutie o trovách konania podľa § 151 ods. 3 O.s.p. ponechal na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal jeho zmeny tak, že odporkyni bude uložená povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 100,- Eur mesačne s účinnosťou od 24.4.2013 s tým, že nedoplatok na výživnom jej bude povolený splácať v mesačných splátkach po 20,- Eur mesačne spolu s bežným výživným. Alternatívne žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Poukázal na to, že príjem odporkyne je 600,- Eur a okrem jeho osoby inú vyživovaciu povinnosť nemá. Podľa jeho názoru je teda schopná platiť vyššie výživné. Úvery, ktoré spláca, si zobrala na vybavenie domácnosti, čo však nemožno považovať za nevyhnutný výdavok. Odporkyňa býva sama v trojizbovom byte, pričom on býva so svojou starou matkou v garsónke. Ďalej poukázal na to, že je študentom Dopravnej akadémie a začal chodiť do 4. ročníka, ktorý končí maturitou. Poukázal na svoje nevyhnutné výdavky, ktorých výška sa mesačne pohybuje okolo cca 220,- Eur, okrem týchto výdavkov má aj jednorazové náklady spojené s maturitou. Ďalej poukázal na to, že výživné v sume 100,- Eur mu platí aj otec, a to na základe žiadosti, ktorú podávala za neho, vtedy maloletého, samotná odporkyňa.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že sa snažila navrhovateľovi vysvetliť, v akých finančných problémoch sa nachádza a ponúkla mu písomnú dohodu, na základe ktorej by mu prispievala na výživu sumou 70,- Eur mesačne, čo však neakceptoval. Rovnakú dohodu navrhla aj jeho právnej zástupkyne pred pojednávaním na okresnom súde. Pokiaľ ide o trovy konania, žiadosť právnej zástupkyne navrhovateľa v podanom odvolaní, aby jej boli priznané trovy odvolacieho konania, označila za predčasnú.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) rozsudok okresného súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Krajský súd vychádzal z toho, že okresný súd správne zistil skutkový stav veci, avšak vyvodil z neho nesprávny právny záver o možnosti odporkyne prispievať na výživu navrhovateľa sumou 70,- Eur mesačne. Na rozdiel od prvostupňového súdu, vychádzajúc z veku navrhovateľa, ním deklarovaných potrieb dospelého človeka, považoval za adekvátne priznať mu výživné vo väčšom rozsahu, než to urobil okresný súd. Nepochybne pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti rodičov sa vychádza nielen z oprávnených potrieb detí ale aj zo schopností a možností rodičov. Tu však krajský súd na rozdiel od okresného súdu dospel k záveru, že pokiaľ má matka príjem 600,- Eur mesačne a iba jednu vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi, napriek výdavkom, ktoré z tohto príjmu uhradza, je primerané prispievať mu na výživu sumou 100,- Eur mesačne. Navyše bolo preukázané, že zo strany odporkyne nie je navrhovateľovi poskytovaná žiadna osobná starostlivosť. Samozrejme vzhľadom na vek navrhovateľa, ide o samostatného jedinca schopného o seba sa postarať. Predpokladá sa však,

že v prípade riadne fungujúcej rodiny je to práve rodič, ktorý aj v tomto veku poskytuje dieťaťu zázemie v podobe poskytnutia bývania, starostlivosti o šatník dieťaťa - oblečenie, prípravy stravy a podobne. Ako vyplynulo z dokazovania pred okresným súdom, navrhovateľ s odporkyňou dlhší čas nežijú v spoločnej domácnosti a ich vzťahy ako dieťaťa a rodiča sú narušené. Odporkyňa nie je v štandardnej role matky, starostlivosť o navrhovateľa v tomto rozsahu v rámci svojich možností prevzala stará matka. Odporkyňou nebolo tvrdené a ani v rámci prvostupňového konania preukázané, že by tieto zhoršené vzťahy boli zapríčinené výlučne správaním sa navrhovateľa. Na základe týchto okolností, keď zo strany odporkyne, ako už bolo zdôraznené, absentuje prípadná osobná angažovanosť na uspokojovaní potrieb navrhovateľa a prihliadajúc na jeho oprávnené potreby, tak ako boli ustálené okresným súdom, krajský súd dospel k záveru, že je v schopnostiach a možnostiach odporkyne prispievať na výživu navrhovateľa sumou 100,- Eur mesačne.

Rozsudok okresného súdu preto zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Začiatok plnenia vyživovacej povinnosti odporkyne ponechal od 24.4.2013, tak ako to bolo rozhodované okresným súdom, nakoľko táto okolnosť vzniku začiatku vyživovacej povinnosti odporkyne nebola medzi účastníkmi sporná.

O nedoplatku na výživnom rozhodol za obdobie od vzniku vyživovacej povinnosti odporkyne platiť 100,- Eur mesačne navrhovateľovi do dňa vyhlásenia rozhodnutia okresného súdu, ku ktorému bolo zisťované plnenie si vyživovacej povinnosti matkou. Nedoplatok na výživnom tak predstavoval rozdiel medzi platením výživného vo výške 50,- Eur mesačne a určeným výživným 100,- Eur mesačne. Krajský súd povolil odporkyni podľa § 160 ods. 1 O.s.p. tento nedoplatok splácať v mesačných splátkach po 15,- Eur mesačne, až do úplnej úhrady pod následkom straty výhody splátok.

Prvostupňový súd si ponechal rozhodovanie o trovách konania v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. na čas po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej, preto v tomto prípade bude zároveň rozhodovať aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.